

16 lipca 1924 r. o należnościach za podróże służbowe (Dz. U. R. P. № 72 poz. 703):

przewodniczący komisyj kwalifikacyjnych i ich zastępcy—według V grupy;

członkowie komisyj kwalifikacyjnych — według VII grupy
uposażenia urzędników państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

531.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 lipca 1925 r.

o zmianie normy stawki celnej, do której wysokości wagę surową towarów można przyjąć według podania strony.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymienioną w ustępie pierwszym § 22 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 11 poz. 64) stawkę „10 marek w złocie”, do której wagę surową towarów można przyjąć według podania strony, zamienia się na „10 złotych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

532.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 lipca 1925 r.

w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych oraz Kolei w sprawie zgłoszenia i rejestracji obligacyj, ulegających przerachowaniu na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa austriackiego i węgierskiego tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążyą na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1028) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 roku o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj, opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1026).

Na zasadzie § 43 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 roku

o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 213) oraz §§ 5, 6, 7, 10 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa austriackiego i węgierskiego, tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążyą na Skarbie Państwa austriackiego (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1028) oraz §§ 2, 7 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj, opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1026) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem przygotowania konwersji obligacyj kolei Karola Ludwika i kolei Albrechta, galicyjskich obligacyj krajowych oraz obligacyj emitowanych przez terytorjalne związki samorządowe, zarządza się zgłoszenie i rejestrację wymienionych obligacyj według postanowień paragrafów następujących.

Obligacje kolei Karola Ludwika i kolei Albrechta.

§ 2. Posiadacze 4% obligacyj kolei Karola Ludwika z r. 1890 i r. 1902 oraz 5% obligacyj kolei Albrechta z r. 1872 i r. 1877 i 4% obligacyj kolei Albrechta z r. 1890 i r. 1893, chcący korzystać z przerachowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się w granicach Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winni złożyć takowe w terminie najdalej do dnia 1 września b. r. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie.

Jednocześnie ze złożeniem obligacyj winny być przedłożone dowody co do obywatelstwa właściciela obligacyj oraz dowody co do obywatelstwa osoby, która była właścicielem składanych obligacyj w dniu 21 maja 1924 r. Powyższe prawo własności winno być również w sposób dostateczny uwiarogodnione.

§ 3. Posiadacze obligacyj kolei Karola Ludwika i kolei Albrechta, wyszczególnionych w paragrafie poprzednim, chcący korzystać z przerachowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winni zgłosić i przedłożyć takowe w terminie najdalej do dnia 1 października 1925 r. w konsulatach polskich zagranicą wraz z dowodami przewidzianymi w § 2 niniejszego rozporządzenia.

Konsulaty opatrzą przedłożone im obligacje stemplem, stwierdzającym obywatelstwo właściciela obligacyj oraz obywatelstwo osoby, która była właścicielem obligacyj w dniu 21 maja 1924 r., względnie stwierdzającym brak dostatecznych dowodów co do powyższego prawa własności.

§ 4. Właścicielowi obligacyj będzie przysługiwało prawo uzupełnienia przedłożonych dowodów aż do czasu zarządzenia konwersji.

W razie jeśli obywatelstwo właściciela i prawo własności obligacyj w dniu 21 maja 1924 r. nie zostanie w sposób dostateczny uwiarogodnione, od-

nośne obligacje będą przy konwersji traktowane jako własność obywateli austriackich.

Obligacje krajowe galicyjskie.

§ 5. Posiadacze obligacji pożyczek, zaciągniętych przez b. kraj Galicję w r. 1893, 1904, 1905, 1907 i 1913 oraz obligacji 4^{1/2}% galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1914, chcący korzystać z przerachowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się w granicach Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winni złożyć takowe w terminie najdalej do dnia 1 września 1925 r. w izbie skarbowej we Lwowie.

Jednocześnie ze złożeniem obligacji winny być przedłożone dowody analogiczne do przewidzianych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Posiadacze obligacji 4^{1/2}% galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1914 zamieszkali w granicach Wielkiej Brytanji, Francji, Niemiec i Austrii, winni zgłosić do rejestracji i przedłożyć do ostemplowania swe obligacje w terminie najdalej do dnia 1 września 1925 r. w konsulatach polskich w odnośnych państwach przy jednoczesnym przedłożeniu dowodów co do tego, iż zgłoszone obligacje znajdowały się na terytorjum danego państwa w dniu 21 maja 1924 r.

W razie braku wymaganych dowodów konsulatory odmówią opatrzenia przedłożonych obligacji przewidzianym powyżej stemplem, natomiast opatrzą obligację w znak ewidencyjny i zgłoszą takowe w izbie skarbowej we Lwowie.

§ 7. Posiadacze obligacji 4^{1/2}% galicyjskiej pożyczki krajowej z r. 1914, chcący korzystać z przerachowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nie podpadają pod postanowienia § 6, winni zgłosić swe obligacje w izbie skarbowej we Lwowie, w terminie najdalej do dnia 1 października r. b. przy jednoczesnym przedłożeniu dowodów, przewidzianych w § 2 niniejszego rozporządzenia. Zgłoszenie powyższe może nastąpić za pośrednictwem konsulatów polskich zagranicą, które w tym wypadku opatrują obligacje w znak ewidencyjny, stwierdzający fakt zgłoszenia.

§ 8. Posiadacze obligacji pożyczek, zaciągniętych przez b. kraj Galicję w r. 1893, 1904, 1905, 1907 i 1913, chcący korzystać z przerachowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winni zgłosić i przedłożyć takowe w terminie najdalej do dnia 1 października 1925 r. w konsulatach polskich zagranicą wraz z dowodami, przewidzianymi § 2 niniejszego rozporządzenia.

Konsulaty opatrują przedłożone im obligacje stemplem, stwierdzającym obywatelstwo właściciela oraz obywatelstwo osoby, która była właścicielem obligacji w dniu 21 maja 1924 roku względnie stwierdzającym brak dostatecznych dowodów co do powyższego prawa własności.

§ 9. Postanowienia § 4 niniejszego rozporządzenia mają swe analogiczne zastosowanie odnośnie

do obligacji, objętych postanowieniami §§ 5 — 8 niniejszego rozporządzenia.

Obligacje terytorjalnych związków samorządowych.

§ 10. Posiadacze obligacji, emitowanych przez miasta: Warszawę, Łódź, Lwów, Kraków, Wilno, Poznań, Gniezno, Toruń, Bydgoszcz, Grudziądz, Katowice oraz przez Krajowy Związek Komunalny Prowincji Poznańskiej, chcący korzystać z przerachowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się w granicach Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winni zgłosić takowe z podaniem daty emisji, serj, numeru i sumy nominalnej w terminie najdalej do dnia 1 października 1925 r. w zarządzie odnośnego terytorjalnego związku samorządowego.

Jednocześnie ze zgłoszeniem obligacji, winny być przedłożone dowody, analogiczne do przewidzianych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

Zarząd terytorjalnego związku samorządowego, który emitował obligacje, może zarządzić, by przy zgłoszeniu były przedkładane oryginalne obligacje (§ 16). Odnośne zarządzenie winno być wydane w terminie najdalej do dnia 15 września 1925 r. i umieszczone dwukrotnie w Monitorze Polskim oraz w dwóch dziennikach miejscowych.

Zarząd terytorjalnego związku samorządowego może zwolnić od zgłaszania te partje obligacji, które uprzednio były już przedmiotem przeprowadzonej rejestracji lub ostemplowania. Zwolnienie to winno być opublikowane w terminie i w sposób zaznaczony w ustępie poprzednim.

§ 11. Posiadacze obligacji wyszczególnionych w § 10, chcący korzystać z przerachowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, podpadają również pod obowiązek zgłoszenia względnie przedłożenia obligacji w myśl paragrafu poprzedniego, przy czem mogą to uskutecznić za pośrednictwem konsulatów polskich zagranicą, które w tym wypadku opatrują obligacje znakiem ewidencyjnym, stwierdzającym fakt zgłoszenia i powiadomią o powyższym zarząd odnośnego związku terytorjalnego.

§ 12. Właścicielowi obligacji będzie przysługiwało prawo uzupełnienia dowodów przedłożonych w myśl §§ 10 i 11, aż do czasu zarządzenia konwersji.

W razie, jeśli obywatelstwo właściciela i prawo własności obligacji w dniu 21 maja 1924 r. nie zostanie w sposób dostateczny uwiarodgnione, obligacje rublowe będą przy konwersji traktowane, jako własność obywateli rosyjskich, obligacje koronowe jako własność obywateli austriackich, obligacje markowe (t. j. opiewające na marki niemieckie) jako własność obywateli niemieckich.

Postanowienia ogólne.

§ 13. O ile obligacje, podlegające zgłoszeniu względnie złożeniu w myśl §§ 2, 5 i 10 niniejszego rozporządzenia, znajdują się w depozytach rzecz-

wych kas skarbowych, jako kaucje lub t. p. do dyspozycji władz i urzędów skarbowych, sądowych i innych, zgłoszenie względnie złożenie ich nastąpi staraniem odnośnych władz i urzędów w ich własnym zakresie działania. Nie zwalnia to jednak właściciela odnośnych obligacji od obowiązku dostarczenia dowodów wymaganych przy zgłoszeniu.

§ 14. Zgłaszanie, względnie przedkładanie obligacji do rejestracji ostemplowania w konsulatach polskich zagranicą, przewidziane w §§ 3, 6, 7, 8 i 11 niniejszego rozporządzenia, może być zastąpione przez akcję rejestracyjną, przeprowadzoną na zasadzie porozumienia z Rządem Polskim przez władze poszczególnych państw obcych, o ile ona odpowiadać będzie warunkom niniejszego rozporządzenia.

§ 15. Wwóz obligacji, wyszczególnionych w §§ 2, 5 i 10 niniejszego rozporządzenia, z zagranicy do Państwa Polskiego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, nie może mieć wpływu na sposób zgłoszenia względnie przedłożenia odnośnych obligacji.

Obligacje wwożone do Państwa Polskiego winny być składane za poświadczeniem złożenia do depozytu rzeczowego w urzędach celnych na granicy, które depozyty te przekażą Urzędowi Pożyczek Państwowych w Warszawie, celem dopełnienia przepisanego zgłoszenia.

W razie, jeśli obligacje wwożone do Państwa Polskiego z zagranicy nie zostaną złożone do depozytu w urzędzie celnym, będą podlegać ostemplowaniu na granicy przez władze celne, stwierdzającemu wwóz powyższych obligacji z zagranicy.

§ 16. Przedmiotem zgłoszenia względnie przedłożenia winny być obligacje oryginalne wraz z należącymi do nich arkuszami kuponowymi i talonami.

W razie gdyby przedłożenie oryginalnych obligacji było niemożliwe, mogą być przedkładane zaświadczenia o przechowywaniu obligacji w depozycie, przyczem zaświadczenie winno zawierać wyszczególnienie rodzaju, serji, numeru i sumy nominalnej odnośnych obligacji.

Jeśli obligacje uległy zaginięciu mogą być przedłożone zaświadczenia o przeprowadzonym postępowaniu amortyzacyjnym zgodnie z przepisami dzielnicowymi o umorzeniu sądowym papierów wartościowych, względnie postępowaniu zabezpieczającym w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 115 poz. 1032).

§ 17. Postanowienia paragrafu poprzedniego stosują się w sposób analogiczny do obligacji, podlegających złożeniu (§§ 2 i 5).

Za złożone obligacje będą wydawane stosowne poświadczenia, których przedłożenie będzie wymagane przy konwersji, gdy ta zostanie zarządzona. Poświadczenia będą imienne i mogą być przeno-

szone przez indos. Wyjątek stanowią poświadczenia za złożone obligacje winkulowane, które będą opatrzone w odpis klauzuli winkulacyjnej.

§ 18. Obligacje podlegające zgłoszeniu względnie złożeniu w myśl artykułów poprzednich niniejszego rozporządzenia, które nie zostaną zgłoszone względnie złożone w przepisany terminie, nie będą dopuszczone do konwersji.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

Minister Kolei: *Tyszka*

533.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 23 lipca 1925 r.

o zmianie taryfy telegraficznej w komunikacji z wolnem miastem Gdańskiem.

Na mocy art. 17 ustawy z dn. 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58 poz. 584) zarządza się co następuje:

§ 1. W części II — Obrót z zagranicą — załącznika B—Taryfa Telegraficzna—do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1925 r. o ustaleniu taryfy pocztowej i telegraficznej (Dz. U. R. P. № 26 poz. 188) zdanie:

„W. M. Gdańsk:

opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi. . . . . 15 cent.”

otrzymuje brzmienie następujące:

„W. M. Gdańsk:

opłata od wyrazu telegramu zwykłego wynosi. . . . . 10 cent.
najmniej jednak od telegramu . 100 „ ”.

§ 2. Nowe stawki wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1925 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarnet*